

Reymont w Pasażu Schillera

Tętniące życiem miasto fabrykantów, pałacowy przepych, rodzinne fortuny i dramaty zwykłych ludzi – to wszystko zobaczymy podczas spektaklu plenerowego w pasażu Schillera w sobotę 16 września o godz. 21.

„Ziemia obiecana” to trzeci spektakl, który Łódzkie Centrum Wydarzeń włączyło do cyklu Teatr na Piotrkowskiej. Łodzianie mieli już szansę obejrzeć darmo w pasażu Schillera spektakl „Łajza” oraz musical „Jesus Christ Superstar” Teatru Muzycznego. Teraz przyszedł czas na kolejną niezwykle łódzką propozycję, doskonale znaną z powieści Władysława Reymonta i filmu Andrzeja Wajdy. Jak „Ziemię obiecaną” zinterpretuje balet Teatru Wielkiego w Łodzi, przekonamy się już 16 września.

ŁCW przygotowuje przedstawienia plenerowe z myślą o łodzianach. Spektakle są darmowe, dzięki czemu każdy może wziąć w nich udział. Wystarczy zgłosić się po darmowe zaproszenia do sekretariatu Łódzkiego Centrum Wydarzeń (ul. Piotrkowska 87) lub kasy Teatru Wielkiego w Łodzi (pl. Dąbrowskiego). Zaproszenia będą dostępne od poniedziałku 4 września od godz. 12. W puli znalazło się 600 darmowych biletów; jedna osoba może odebrać maksymalnie dwie sztuki.

Gray Veredon / Franz von Suppé i Michael Nyman

ZIEMIA OBIECANA

Choreografia: Gray Veredon, inspirowany powieścią Władysława Reymonta i filmem Andrzeja Wajdy

Kompozytor: Franz von Suppé i Michael Nyman

Inscenizacja, choreografia, opracowanie muzyczne: Gray Veredon

Obsada: soliści, koryfeje, zespół baletowy Teatru Wielkiego w Łodzi; muzyka z nagrania

Czas trwania: 1 godz. bez przerwy

Nowozelandzki choreograf opowiada historię Łodzi i to tańcem! Gray Veredon zauroczony miastem, filmem Andrzeja Wajdy i powieścią noblisty Reymonta stworzył jedyny i niepowtarzalny balet. Obrazy starej Łodzi, życie jej mieszkańców i losy powieściowych bohaterów przeplatają się w nim w rytmie wyznaczonym przez fabryczne maszyny, podkreślając oryginalność klimatu „miasta przątek”. To niezwykle oryginalny spektakl teatralny, w którym nie da się nie poczuć rytmu pulsującego życiem miasta fabrykanckich fortun, pałacowego przepychu i dramatów zwykłych ludzi. Veredon pozostał wierny Reymontowi. Zachował najważniejsze wątki powieści. Poznajemy historię Anki, nieszczęśliwie zakochanej w Karolu, jego romans z Lucy Zuckerową, intrygi konkurentów, prostackiego Müllera. Głównym bohaterem spektaklu pozostaje jednak miasto, a przede wszystkim bezimienni twórcy jego potęgi: tkaczkowie, farbiarze, łódzcy robotnicy. „Ziemia obiecana” Graya Veredona to głęboko poruszający spektakl, poświęcony tożsamości kulturowej Łodzi.

Balet Teatru Wielkiego w Łodzi

Balet Teatru Wielkiego w Łodzi jest kontynuatorem znakomitej tradycji zespołu Opery Łódzkiej, którego twórcą i wybitnym choreografem był Feliks Parnell, a pierwszym kierownikiem – legendarny tancerz, pedagog i choreograf – Witold Borkowski. Bogata, pięćdziesięcioletnia już, historia zespołu to przede wszystkim dziesiątki znakomych premier baletów klasycznych, współczesnych i tych powstałych specjalnie dla niego, realizowanych przez najlepszych choreografów polskich (m.in. Teresa Kujawa, Conrad Drzewiecki, Andrzej Glegolski, Jerzy

Makarowski, Henryk Konwiński, Emil Wesołowski, Ewa Wycichowska) i zagranicznych (m.in. Kurt Jooss, Erich Walter, Germinal Casado, Irina Fokina, Borys Ejfman, Antal Fodor, Lorca Massine, Gray Veredon, Giorgio Madia, Martha Graham).

Częsta i intensywna współpraca z choreografami prezentującymi szeroki wachlarz technik baletowych i stylów choreograficznych nie tylko przynosi spektakle wysoko oceniane przez krytykę i publiczność, ale owocuje także wszechstronnym i solidnym rozwojem zespołu baletowego; dlatego możliwa jest realizacja szerokiego i różnorodnego repertuaru baletowego, satysfakcjonującego zarówno tancerzy jak i widzów – niezależnie od wieku i preferencji. Dowodzą tego także prezentacje spektakli baletowych niemal w całej Europie, podczas licznych zagranicznych tournée zespołu.

Ostatnie lata łódzkiego baletu pod kierownictwem Dominika Muśko są kontynuacją idei rozwoju, prezentowaną przez poprzednich szefów (m.in. Liliana Kowalska, Kazimierz Wrzosek, Anna Fronczek), przynoszącą znakomite efekty w postaci klasycznych spektakli baletowych (m.in. Oniegin P. Czajkowskiego, Don Kichot L.A. Minkusa), jak i tych czerpiących ze źródeł rodzimego folkloru (Krzesany W. Kilara w choreografii Henryka Konwińskiego) oraz opartych na najlepszych wzorcach technik tańca współczesnego (Święto wiosny I. Strawińskiego w choreografii Marthy Graham).

Ta różnorodność repertuarowa i stylistyczna to siła łódzkiego baletu, ale też tradycja budowana przez wszystkie pokolenia jego szefów i tancerzy.